

Personelin seyahatlerinde yapmış olduğu yeme, içme harcamaları, otopark fişleri v.b. için düzenlenen perakende satış vesikalarının gider belgesi olarak kabul edilip edilemeyeceği ve bu belgelere istinaden yüklenilen KDV tutarlarının indirim konusu yapılp

Belge türü	Özelge
Kanun	KATMA DEĞER VERGİSİ KANUNU
Özelge no	B.07.1.GİB.4.35.17.01-35-02-685
Tarih	28.11.2011

T.C.

GELİR İDARESİ BAŞKANLIĞI

İZMİR VERGİ DAİRESİ BAŞKANLIĞI

Mükellef Hizmetleri KDV ve Diğer Vergiler Grup Müdürlüğü

Sayı : B.07.1.GİB.4.35.17.01-35-02-685

28/11/2011

Konu : Personelin seyahatlerinde yapmış olduğu yeme, içme harcamaları, otopark fişleri v.b. için düzenlenen perakende satış vesikalarının gider belgesi olarak kabul edilip edilemeyeceği ve bu belgelere istinaden yüklenilen KDV tutarlarının indirim konusu yapılp yapılamayacağı hakkında

İlgide kayıtlı özelge talep formunda, personelinizin şehir içi ve şehir dışı seyahatlerinde yapmış olduğu bedeli fatura düzenleme sınırının altında kalan yeme, içme harcamaları için düzenlenen perakende satış fişleri ile kantar tartım ve otopark fişlerinin gider belgesi olarak kabul edilip edilemeyeceği ve bu belgelere istinaden yüklenilen KDV tutarlarının indirim konusu yapılp yapılmayacağı hususunda Başkanlığımız görüşünün bildirilmesi istenilmektedir.

Vergi Usul Kanunu Uygulaması Yönünden:

Gelir Vergisi Kanununun 40 ıncı maddesinde, ticari kazancın elde edilmesi ve idame ettirilmesi için yapılan genel giderlerin safi kazancın tespitinde indirileceği hüküm altına alınmış olup, 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 6 ıncı maddesinde de, "...Safi kurum kazancının tespitinde, Gelir Vergisi Kanununun ticarî kazanç hakkındaki hükümleri uygulanır." hükmüne yer verilmiştir.

Vergi Usul Kanununun 232 nci maddesinde, "birinci ve ikinci sınıf tüccarlarla defter tutmak mecburiyetinde olan çiftçiler;

- 1 - Birinci ve ikinci sınıf tüccarlara,
- 2 - Serbest meslek erbabına,
- 3 - Kazançları basit usulde tespit olunan tüccarlara,
- 4 - Defter tutmak mecburiyetinde olan çiftçilere,
- 5 - Vergiden muaf esnafa,

sattıkları emtia veya yaptıkları işler için fatura vermek ve bunlar da fatura istemek ve almak mecburiyetindedirler.

Yukarıdakiler dışında kalanların, birinci ve ikinci sınıf tüccarlar ile kazancı basit usulde tespit edilenlerden ve defter tutmak mecburiyetinde olan çiftçilerden satın aldıkları emtia veya onlara yaptırdıkları iş bedelinin 680 TL yi (2010 yılı için) geçmesi veya bedeli 680 TL den az olsa dahi istemeleri halinde emtiayı satanın veya işi yapanın fatura vermesi mecburidir." hükmü yer almaktadır.

Bu açıklamalara göre, mükelleflerin şehir içi ve dışındaki iş seyahatlerinde yeme, içme gibi harcamalarının kurum kazancının tespitinde gider olarak dikkate alınabilmesi için fatura ile tevsiki mecburidir.

Katma Değer Vergisi Kanunu Uygulaması Yönünden:

KDV Kanununun;

- 29/1-a maddesinde, KDV mükelleflerinin faaliyetlerine ilişkin olarak kendilerine yapılan teslim ve hizmetler dolayısıyla hesaplanarak düzenlenen fatura ve benzeri vesikalarda gösterilen KDV yi bu Kanunda aksine bir hüküm olmadıkça indirebilecekleri,

34/1 maddesinde, yurt içinden sağlanan veya ithal olunan mal ve hizmetlere ait KDV nin alış faturası veya benzeri vesikalar ve gümrük makbuzu üzerinde ayrıca gösterilmek ve bu vesikalar kanuni defterlere kaydedilmek şartıyla indirilebileceği; aynı maddenin (2) numaralı fıkrasında ise, fatura ve benzeri vesikalarda KDV nin ayrıca gösterilmesine gerek bulunmayan işlemlerde vergi indirimin

belirlenmesi konusunda Maliye Bakanlığının yetkili olduğu,

- 53 üncü maddesinde, bu Kanunda geçen fatura ve benzeri vesikalar tabirinin Vergi Usul Kanununda düzenlenen vesikaları ifade ettiği,

hükme bağlanmıştır.

Buna göre, KDV mükelleflerinin ticari faaliyetlerinde fatura kullanmaları esas olup, faaliyetlerine yönelik alımlarına ilişkin yüklendikleri KDV yi indirim konusu yapılabilmeleri için mal ve hizmet alımlarını fatura ile tevsik etmeleri ve söz konusu faturalarda KDV tutarının ayrıca gösterilmesi gerekmektedir.

Öte yandan, perakende satış fişleri ve yazar kasa fişleri, bu belgelerin Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre "gider belgesi" olarak kabul edildiği durumlarda indirim hakkının kullanılmasına esas teşkil edebilecektir. Söz konusu belgelerin gider belgesi olarak kabul edilmediği hallerde söz konusu belgelerde yer alan KDV tutarlarının indirim konusu yapılması mümkün bulunmamaktadır.

Bu itibarla, personelinizin şehir içi ve şehir dışındaki iş seyahatlerinde yapmış olduğu yeme, içme, tartı, otopark gibi harcamalarının kurum kazancının tespitinde gider olarak dikkate alınabilmesi için fatura ile tevsiki mecburi olduğundan, Vergi Usul Kanununa göre gider belgesi olarak kabul edilmeyen, bir başka deyişle, ticari kazancın ya da kurum kazancının tespitinde indirimi mümkün bulunmayan söz konusu harcamalara ait perkande satış fişleri ve yazar kasa fişlerine istinaden yüklenilen KDV tutarlarının, KDV Kanununun 30/d maddesi uyarınca indirim konusu yapılması mümkün değildir.

Diğer taraftan, indirimi mümkün olmayan söz konusu tutarların Gelir ve Kurumlar Vergisi açısından işlemin mahiyetine göre gider, maliyet veya kanunen kabul edilmeyen gider olarak dikkate alınabileceği tabiidir.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

(*) Bu Özelge 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 413.maddesine dayanılarak verilmiştir.

(**) İnceleme, yargı ya da uzlaşmada olduğu halde bu konuya ilişkin olarak yanlış bilgi verilmiş ise bu özelge geçersizdir.

(***) Talebiniz üzerine tayin edilmiş olan bu özelveğe uygun işlem yapmanız hâlinde, bu fiilleriniz dolayısıyla vergi tarh edilmesi icap ederse, tarafınıza vergi cezası kesilmeyecek ve tarh edilen vergi için gecikme faizi hesaplanmayacaktır.